

el pont de pedra

qui pagarà?

Estem molt preocupats per a endevinar qui pagarà els vidres trencats del nostre flamant autobús. Els del Girona diuen que ha d'ésser el Donòstia. Aquests no en volen sapiguer res. I nosaltres vinguem actes notariaus.

A veure si a darrera hora, ho tindrà de pagar l'àrbitre...

el bautismo de fuego

El nostre autobús, ha rebut amb motiu d'aquesta excursió al Nord el seu baptisme de foc. És el seu primer mèrit i el seu primer trofeu.

Suposem que no serà ni el primer ni l'últim. A Espanya, el futbol és així.

arenas-girona

Diumenge a Vista Alegre, es jugarà el partit de la màxima emoció de la temporada. El Girona s'enfrontarà a l'Arenes, el famós equip, únic imbatut de tots els equips de les Lligues espanyoles.

Esperem que serà rebut amb tot honor i que els dos punts es quedaran a casa. Serà un bon regal de Reis...

joan carbonell

estudiant de medicina, molt aficionat al ball. diu que ho fa per estudiar anatomia pràctica

què els hi portaran els reis?

A en Ribes, una segona Penya Barris.

A en Martorell, una pipa plena de jugadors.

A en Pérez, un grapat de mils duros.

A en Masdevall, un anunci de futbol.

A en Cruanyes, una mecanògrafa.

A en Julià, un viatge al Polo Nord.

A en Saliné, una ressenya ben feta.

A en Baiges, un reportatge aeri.

A en Bonmatí, un pronòstic encertat.

A en Zabala, un partit contra el Jerez.

A en Palau, deu mil carnets de soci.

A en Francàs, una catifa per a poguer-se estirar.

A en Farró, un segon fauregui.

A en Torredelflot, el passaport d'en Zabala.

A en Caritg, unes estisores.

A en Campa, un tractat d'elecció.

A en Castillo, un flascó de «Varón Dandy».

A en Madern, un bon metge.

A en Lluch, créixer tres centímetres.

A en Clara, un bons focs a les cames.

A en Trujillo, un bon llibre per aprendre a parlar.

A en Burillo, fer bondat.

A en Ramon, cinquanta anys de vida.

A en Ferrer, cinc grams de cervell.

A tots els aficionats: Un bon any nou i l'ingrés o la primera categoria de Lliga.

TOM-MET

boxa

de la passada vetllada.

Un èxit de públic. Estem segurs que l'anunci del combat Alcalà-Olangua fou el motiu principal que atragué tanta concurrència. Si bé és veritat que el darrer combat decepcionà a la majoria dels assistents, els sis rounds de Matesanz-Esteve, apassionaren contínuament al públic que subratllà cada represa amb grans aplaudiments. Aquests dos excel·lents boxadors, en tot moment donaren la sensació d'una valentia i ciència extraordinària. El final del combat, amb el fall a favor de Matesanz fou acollit amb xardorosos aplaudiments, repartits equitativament

per ambdues bandes. El vençut, Esteve, retà per a un pròxim combat a Matesanz, essent també molt ben acollida aquesta decisió. Aquest combat fou el més remarcable de la vetllada i de moltes altres passades.

Uns quants combats com aquest que acabem de comentar i l'afició gironina s'haurà deixondit del tot.

El fet que Olangua hagués estat substituït per Llorenç restà bona part de l'interès que el públic havia posat en aquest combat. Llorenç, boxador massa veterà i massa greixós, no fou enemic seriós pel jovenívol Alcalà, que quan volgué i a la represa que li donà la gana li féu abandonar el combat. Llorenç, donant mostres d'una gran prudència adoptà una guardia tancada, que si bé impossibilità que Alcalà es lluis, no ho fou tant que aquest no li col·loqués uns quants ganxos que foren acusats clarament pel contrincant.

La poca durada d'aquest combat fou obstacle que ens privà de palesar la vàlua d'Alcalà.

El combat Canals I - Soto dolent. Soto féu córrer tot el ring a Canals que emprant una gran prudència defugí sempre el cos a cos. El fall de maix nul, molt encertat malgrat la protesta poca solta de Soto. No cal dir que aquest boxador, fou acomiadat amb una xiu-lada fenomenal, molt merescuda per cert.

Berga ens decepcionà tant, que val més passar una miqueta per alt el seu combat. Berga caigué de l'escambell on l'havíem posat. Veritat que Gràcia era un ós, però home, una miqueta més de coratge!

El combat Ametller-Bayarri, fou la nota còmica de la nit, encara que suposem no gaire còmica per Ametller, el qual després de pegar uns cops de puny sense solta ni volta, ni saber a on, fou encalçat per un ganxo de xamba de Bayarri, quedant k. o. Fou una casualitat que l'ensopegués tan bé, Bayarri, perquè abans s'havia fet un tip de no encertar-ne cap. Tanta por tenia l'un com l'altre.

En conjunt una bona vetllada i una gran organització. Felicitem a l'amic Bota i li desitgem grans èxits per l'esdevenidor, en la tasca que s'ha imposat.

pinyac.